

Manual del CATMARC, 2a edició: una primera lectura

JESÚS GASCÓN GARCÍA

Resum: Comentari crític a la segona edició del *Manual del CATMARC*. Es comenta la nova estructura adoptada i els criteris que sembla que s'han seguit. Si a la primera edició (1987) el format estava recolzat en l'Institut Català de Bibliografia, la segona no presenta cap institució que l'avalí. Al format originari s'afegeixen, sense aparent justificació, nous camps, alguns adaptats d'USMARC. Camps d'ús local del SICAB que trenquen el caràcter de norma acceptada que tenia CATMARC. El format d'autoritats modifica el d'USMARC, en el qual es basa. Un apèndix llista els canvis introduïts a la nova edició del format, tot indicant llurs fonts.

Quan ja potser ningú s'ho esperava, apareix la segona edició del CATMARC.¹ Havien passat cinc anys de la primera, gairebé tres dels apèndixs.² Tot plegat, habituats als nostres terminis d'actualització, no és massa temps. El suficient, però, per què, donats els canvis introduïts, es pugui parlar d'un format radicalment diferent de l'anterior, i no tant en el seu contingut com en la seva concepció global. Vegem per què.

De les parts del nou CATMARC

La present edició consta de tres parts diferenciades. La primera, "Descripció bibliogràfica", correspon al format per a la redacció de registres bibliogràfics. El seu contingut no canvia gaire del de la primera edició, fora de nous camps afe-

1. *Manual del CATMARC: [sistema per a registres bibliogràfics]*. 2a ed. revisada i augmentada. Redactada per Marcel Estrader amb l'assessorament i supervisió d'Alice Keefer. Barcelona: Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura, 1992. [526] p. en pag. múltiple. ISBN 84-393-2177-5.

2. Encara que amb data d'octubre del 1992, no ha estat disponible fins al febrer del 1993.

gits i petits canvis de terminologia. Les explicacions dels camps s'han ampliat per fer-les, en alguns casos, més clares que en aquella, o, senzillament, s'han inclòs, com ara en els camps 5XX. També ha augmentat el nombre d'exemples (més endavant em referiré a la seva qualitat). En els casos de camps codificats (com ara el 037), s'agraeix la inclusió de la decodificació corresponent a l'exemple donat.

La segona part, que porta l'ambigu títol de "Catàleg d'autoritats",³ conté un format d'autoritats. És la gran aportació de la nova edició. Certament, calia i, atès que la British Library no ha publicat encara el seu,⁴ el format d'autoritats de CAT-MARC s'ha basat obertament en el d'USMARC.

La tercera secció inclou els apèndixs, fins a un total de setze: des dels "clàssics" de codis de país, llengua o àrea geogràfica, a d'altres nous com els de codificació d'encapçalaments ambigus o el d'articles que s'ignoren en diferents llengües. Val la pena comentar dos d'aquests apèndixs. El G, "Exemples de registres en CATMARC", dóna un seguit de registres bibliogràfics complets, codificats i en ISBD, que cobreixen un ampli ventall de materials: monografies, enregistraments sonors, vídeos, documents cartogràfics, etc. Conceptualment, està molt bé: donar el registre sencer és de gran ajut, i més si es recullen diferents tipus de material.

Tot el contrari, l'apèndix F, "Tractament dels pseudònims", és, francament, un pèl innecessari. Si, a més, és incorrecte, més val treure'l. El tractament proposat per als pseudònims passa per alt la normativa donada a les AACR2, 1988 revision (22.2C): no té en compte les identitats bibliogràfiques separades ni si l'autor és contemporani. Considerant que l'autor diu seguir AACR2 i que a la bibliografia cita únicament l'edició revisada del 1988, hem de concloure que es tracta d'una errada lamentable, que pot induir a error a més d'un usuari del format.

Es troben a faltar dos apèndixs de l'anterior edició. Un, l'antic apèndix H, "Canvis UK MARC/CATMARC", on es donaven les parts suprimides de l'UK MARC en la seva traducció catalana. Amb ell es tenia una idea prou aproximada de què era i en què canviava cada un dels formats. La seva mancança delata un allunyament del patró establert fa ara sis anys. L'altra falta, bastant injustificable, és la de l'apèndix K, "Bloc de caràcters en cinta d'intercanvi", necessari per a configurar qualsevol cinta destinada a l'intercanvi. Més val que ens l'intercalem a la nova edició.

3. Sembla que el que va a continuació hagi de ser el catàleg d'autoritats en si, quan és el format per elaborar-lo. El títol "Format d'autoritats" hauria estat més clar.

4. No és cap secret que la primera edició del CATMARC és una traducció (amb lleus modificacions) de l'UK MARC, format desenvolupat per la British Library per a l'elaboració de la *British national bibliography*. L'Institut Català de Bibliografia, en automatitzar els registres de la *Bibliografia nacional de Catalunya* (cap al 1981-1982) va optar per aquest format. Llavors va semblar la millor tria possible. IBERMARC era un format encara poc desenvolupat i no gaire satisfactori; USMARC, potser, excessiu, i amb trets allunyats de la pràctica catalogràfica del país. UK MARC es presentava com un format més senzill, pensat per a una bibliografia nacional (com ho havia d'ésser CATMARC) i amb grans perspectives de desenvolupament. Els problemes han vingut quan, amb el temps, ni la British Library ni UK MARC han respost aquestes expectatives, quedant-se estancats. Ben al contrari, USMARC, recolzat per la Library of Congress, s'ha imposat per la seva riquesa de contingut, les possibilitats de treball i, sobretot, pel manteniment que en fa aquesta institució.

Del format per a la descripció bibliogràfica i dels formats en general

Això pel que fa a les parts. Anem ara als canvis de contingut. En el format per a la descripció bibliogràfica, la present edició incorpora noves etiquetes i modifica d'altres. Algunes d'elles provenen d'USMARC, altres són *de nova planta*.

La combinació d'elements de diferents formats, fins i tot la invenció d'elements nous, no és necessàriament dolenta, sempre i quan no es trenqui la coherència interna del format resultant i s'assumeixi que aquest és un format diferent d'aquells usats per confeir-lo. Que sigui aconsellable o no, és un altre assumpte.

Així, si, per exemple, cal un camp per fer constar el document font per a parts components, si aquest camp no està contemplat a UK MARC, si l'únic format on es troba és USMARC (etiqueta 773), ¿per què no prendre'l, calcant-lo? Potser és jugar a endevinalles, però seria molt lògic pensar que quan UK MARC incorpori aquest camp, ho farà manllewant el corresponent d'USMARC. Des d'aquest punt de vista, podríem dir que el nou CATMARC s'avança a UK MARC, incorporant els camps que previsiblement, en una propera edició, aquest copiarà d'USMARC. És el cas dels camps 086 (número de control de publicacions oficials) o 655 (encapçalament de matèria de gènere o forma),⁵ entre d'altres.

Altra cosa és que els subcamps d'aquests camps intrusos siguin, a més, modificats. O que els camps siguin absolutament de nova creació, sense precedents en els formats anteriors. Nous són els camps 023 (empremta), 084 (classificació decimal, adaptació de Rubió), 249 (títol d'intercalació), 558 (nota a la zona específica de la música impresa) o 761 (encapçalament secundari de nom d'impressor). Podem argüir les mateixes raons que abans: si cal un camp, si no hi és, etc. Però, realment, cal?

Excursus: el format com a tal; com era i com és. De si seguirà essent

Abans he esmentat la coherència interna del format, que rau en el seu valor d'intercanvi, de norma acceptada, i sobretot en una orientació clara, donada per una línia de treball discernible pels seus usuaris, que en tot moment han de poder saber a què respon cada un dels camps i per a què serveix el format en conjunt. Aquesta línia, prèvia al treball de confecció del format, ha de definir-la la institució que en sigui responsable.

En la primera edició de CATMARC hi havia una clara voluntat normativa com a mitjà per arribar al consens: el format, creat pel centre catalogràfic nacional, havia de servir el màxim d'usuaris possibles i facilitar l'intercanvi amb institucions de tot arreu. Calia, per tant, sacrificar interessos locals i automatitzar la *Bibliografia na-*

5. Per a una relació dels camps i subcamps afegits o modificats, i de les seves fonts, vegeu l'apèndix al final de l'article.

cional de Catalunya amb un llenguatge fàcilment reconeixible per aquestes institucions. L'adopció d'un format consolidat, com UK MARC, va permetre assolir aquests objectius i CATMARC, acceptat per tothom, va esdevenir *el format nacional*, si se'm permet l'expressió.

A la nova edició es detecta un trencament en aquesta línia. Sembla que es canviï per canviar i sense tenir consciència del que això pot representar. La introducció de camps d'ús local, bé d'USMARC, bé de fonts indeterminades, capgira les intencions paleses a la primera edició del format i restringeix el nou CATMARC a unes necessitats molt concretes, excessivament concretes, com poden ser les del servei que ha encarregat la revisió del format.⁶ CATMARC esdevé així allò que va evitar en néixer com a format d'intercanvi: un format local.

A partir d'ara, qui rebí o copii registres fets amb el nou format s'haurà de dedicar a expurgar-los d'etiquetes que, usades per unes quantes biblioteques, difícilment interessin ningú més. A la inversa, copiar registres fets amb UK MARC, USMARC o família, requerirà d'un convertidor o de molta paciència. En el millor dels casos, podrem importar; però en la "balança comercial bibliogràfica", ¿on quedarà l'exportació amb aquest nou format? O bé s'ofereix abans el convertidor adequat, o ho tindrem malament. Això, no cal insistir, és un obstacle per a l'intercanvi, la còpia, la rendibilitat, en fi, del registre bibliogràfic que tants diners costa de fer. El corollari vé per si mateix: si usant la primera versió del format resulten més fàcils la còpia i l'intercanvi, val la pena passar-se a la segona?

M'he referit al caràcter localista del nou format. No obstant, enlloc se'ns avisa de cap canvi de criteris: ben al contrari, la segona edició es presenta, formalment, com la continuació de la primera. Aquesta contradicció, reflex d'una manca d'objectius clars, sumada a l'anonimat institucional que figura a la publicació, fa dubtar de la continuïtat del nou format.

Perquè el nou CATMARC neix orfe. Darrera d'ell no hi ha cap institució que es responsabilitzi del seu contingut o de mantenir les directrius adoptades. Ni que es comprometi al seu desenvolupament, ni a resoldre les qüestions que els usuaris puguin plantejar. I això és greu, ja que hipoteca el seu futur.

Com no recordar l'orgull amb que l'Institut Català de Bibliografia assumia, en la introducció de la primera edició, la responsabilitat i el manteniment del format? Per tot aquell que tingués problemes, donava una adreça i un nom, el seu, a qui dirigir-se.⁷ A la nova versió, els únics responsables esmentats són les persones

6. Pel què es dedueix de la publicació, no perquè ho expliciti en cap moment, es tracta del Servei de Biblioteques i del Patrimoni Bibliogràfic de la Generalitat de Catalunya.

7. Avui, "derogat" per la nova Llei de Biblioteques, l'Institut no existeix. Ja feia temps que havia deixat de fer-se càrrec del CATMARC. Caldria que reflexionéssim sobre aquest fet. La institució bibliogràfica més important de Catalunya, el centre catalogràfic nacional (ni més ni menys), l'entitat que durant deu anys ha sentat les directrius d'una política normativa avui plenament acceptada i consolidada, ha desaparegut sense hereus. Ningú no ha dit res.

citades al verso de la portada, que no representen cap entitat que pugui avalar la nova edició; persones que, ara, estan desvinculades de la institució editora i, podem suposar-ho, també del format. Tot plegat, sembla que el Servei de Biblioteques i del Patrimoni Bibliogràfic de la Generalitat de Catalunya –presumpte responsable d'aquest CATMARC– no vulgui assumir-ho.

Amb quina garantia, doncs, de continuïtat, amb quina seguretat d'obrar amb visió de futur, podem adoptar com a *format normatiu* aquesta segona edició? Amb cap. El que tenim al davant no és més que el format MARC del SICAB⁸ i, com a molt, podrà considerar-se el format que adoptarà el Servei de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya. *Res més que això*. I com a tal format, no és dolent. Ara bé, la coincidència en el nom amb *el format nacional de Catalunya, que va publicar i avalar l'Institut Català de Bibliografia*, és la causa d'aquestes objeccions.⁹ ¿Quina autoritat té un servei de biblioteques –oficial, sí, però *un* entre d'altres– per arrogar-se la potestat de fer-se seu i canviar el format nacional, potestat que, teòricament, rau en una biblioteca o en un centre catalogràfic nacional? O en una agència encarregada de fer-ho, que sembla ser, vista l'edició que ressenyem, que tenim, però sense saber com i sense haver-la conegut mai com a tal.

Recopilem: no hagués costat res mantenir el format “com cal”, sense camps d'ús local intrusos, donant en un apèndix aquests camps usats o proposats pel SICAB i els seus usuaris. S'hagués evitat, així, estroncar la línia iniciada amb el primer CATMARC. Menys encara hagués costat explicar què és avui aquest format, qui l'ha encarregat i qui és el responsable de la seva aplicació i manteniment. Això, que tan poc costava, és, en la seva mancança, el que invalida el nou format com a substitut *legítim* del CATMARC del 1987.

Aquest “pecat original” impregna les 526 pàgines del format. Si ho passem per alt, si acceptem el nou CATMARC com el que és, no com el que pretén ser, no podem dir que sigui un format dolent. La feina realitzada és prou meritòria com per a considerar-la bona en el seu contingut. Les explicacions als camps guanyen en claredat. Algunes de les etiquetes d'ús local afegides poden, fins i tot, servir a d'altres usuaris de la primera edició per adequar-la a llurs necessitats, ja que s'han definit, llevat d'algunes excepcions, prou bé. De fet, hauríem de felicitar el Servei de Biblioteques de la Generalitat per ser la primera xarxa pública que edita el seu format i per haver-ho fet amb uns resultats realment dignes.

8. SICAB, Sistema d'Informació per a Catàlegs Automatitzats de Biblioteques, és l'aplicació informàtica utilitzada pel Servei de biblioteques i del Patrimoni Bibliogràfic de la Generalitat de Catalunya per a la gestió de les seves bases de dades bibliogràfiques.

9. Si, en comptes de CATMARC, s'hagués publicat com a *Manual del SICABMARC*, potser ningú no es plantejaria de canviar el format amb el qual treballa i seguiríem amb el vell CATMARC fins que un nou centre catalogràfic amb autoritat prengué una decisió. I si algú canviés, ho faria sabent quina mena de format està triant.

Del format d'autoritats

Pel que fa al format d'autoritats, la situació era diferent. Aquí es partia de zero o, segons com es mirés, amb tota la feina feta. De zero, perquè no hi havia precedents catalans;¹⁰ amb tot fet perquè hi havia l'USMARC authority format. No calia més, ni menys, que adaptar-lo en els subcamps el contingut dels quals coincidís en els registres d'autoritats i bibliogràfics (1XX, 4XX, 5XX): l'estructura de subcamps d'USMARC i de CATMARC/UK MARC és diferent i no seria coherent que un camp que havia de tenir el mateix contingut variï els seus subcamps depenent de si s'ha d'incloure en un registre d'autoritats o en un de bibliogràfic. Però no calien més canvis: els camps de notes (6XX), les referències complexes (2XX, 3XX), els codis de referència (\$w) únicament existents en l'USMARC, podien mantenir-se. I convenia que es mantinguessin sense canvis: la possibilitat de copiar directament els registres d'autoritats de la Library of Congress o la Biblioteca Nacional (el format d'autoritats d'IBERMARC segueix fidelment el d'USMARC), per exemple, així ho aconsellaven. I més que cap altra consideració, la de poder treballar amb el format d'autoritats més implantat arreu del món, amb tot el que això representa.

No ha estat així. A més dels canvis en codis de l'etiqueta 008 (els de sistemes d'indexació, per exemple), s'ha modificat del tot l'estructura de camps essencials en el format, com ara els 670 i 675, que han perdut la seva fesomia primitiva per adaptar-los als usos formals dels registres d'autoritats manuals de les biblioteques a les quals sembla anar destinat el nou format. Queden fora totes les altres que, perquè ja usaven un format d'autoritats automatitzat, seguien l'estructura d'USMARC. Més o menys com la majoria d'usuaris de formats d'autoritats de la resta del món.

El mateix es podria dir de la supressió del camp 681, dels subcamps \$x, \$y i \$z de les etiquetes que no són X50 (no podem tenir, doncs, l'entrada de matèries "\$a Manual del CATMARC \$x Història"?)"¹¹ o dels camps destinats al control d'autoritats de col·leccions (640-646). O de la introducció d'etiquetes creades *ex novo* (690, lloc de naixement i de mort; 691, llengües usades per l'autor; 692, lloc d'activitat professional d'un impressor, editor, etc.; 790, nom real), el contingut de les quals podia quedar cobert amb les ja existents.

Benvinguts siguin els canvis quan les seves aportacions són útils i necessàries i quan milloren el que ja teníem. Però no el canvi pel canvi. Podem, sincerament, dir que el format d'autoritats de CATMARC millora, amb els seus canvis, el d'USMARC? Sincerament, no. Amb l'afegit de tots els problemes presentats

10. El text de la nova edició del CATMARC va lliurar-se per a la seva publicació el 1990. Just aleshores s'estava treballant en l'adaptació d'un format d'autoritats, no publicat, basat en USMARC per al seu ús en un sistema automatitzat (VTLS). El format resultant es fa servir, des d'aleshores, en les biblioteques usuàries del sistema.

abans: falta d'autoritat, d'institució que justifiqui el seu valor normatiu, dubtes sobre el camí que seguirà, etc.

Una última cosa respecte al format d'autoritats. Des del moment en què es fa servir un format d'aquest tipus, deixen de tenir sentit els camps de referència dels registres bibliogràfics, els 9XX. L'ús d'un exclou el dels altres. Donat que no tots els sistemes automatitzats emprats a casa nostra disposen d'un subsistema gestor de format d'autoritats, és justificable el manteniment d'aquestes etiquetes 9XX: la seva supressió impediria que molts usuaris del format tinguessin possibilitats d'incloure referències. Ara bé, des del moment en què s'ofereixen les dues opcions, s'ha d'avisar de llur incompatibilitat. Abans dels camps 9XX, o en cada un d'ells, es troba a faltar una nota que ho expliqui.

Dels exemples donats

Anem ara a un punt que abans he deixat pendent: els exemples. Suposo que estan trets de la base de dades del SICAB. No dubto que els bibliotecaris que els confegeixen mereixen tota la confiança del món. Ara bé, si s'han de publicar, no s'haurien de revisar? Perquè hi ha casos que clamen el cel. Hem de tenir en compte que la publicació surt el 1993. El temps passat des del seu lliurament per a ser publicat no serveix de justificació. Les errades hi són, són grans i apareixen en una publicació a la qual els professionals acudim per resoldre dubtes. Si la manera de resoldre'ls és confontent-nos o donant-nos una resposta errònia, malament rai. És clar, que els exemples "són il·lustratius i no normatius", que diu l'apèndix G. Però tampoc calia prendre-s'ho tan al peu de la lletra. Així, no hi havia prou amb l'inexplicable "\$a Catalunya. Generalitat \$c Departament...", que ara també tenim "\$a Andalusia. Junta \$c Consejería...". Exposicions sense nom entrades com si en tinguessin, com "111.00 Corpus de Sang (Exposició: 1990: Barcelona)", o "Alma mater librorum (1988-1990: Bolonya, Barcelona, etc.)",¹² les entrades sota autor personal de *Con faldas y a lo loco* i la *Giselle* en vídeo, o la manca de qualificació als noms geogràfics o del qualificador "(Província)" en els encapçalaments de diputacions, fan trontollar qualsevol normativa. Bibliotecaris i alumnes de biblioteconomia, innocentment, creuran que el *Manual del CATMARC* —qui hauria de sospitar el contrari?— no pot equivocar-se, i ja està liada. Ja que la publicació s'ha fet en fulls solts,¹³ no es podrien reeditar, corregits, els fulls erronis?

11. L'única justificació fóra que el primer element de l'entrada i les subdivisions tinguessin un control separat, generant-se diferents registres d'autoritats (d'autoritats per al \$a i de subdivisió per als altres) que es combinarien a l'hora de, per exemple, visualitzar l'entrada. Però, en aquest cas, tampoc hauria d'haver subdivisions al 150...

12. Exemples 6 del camp 111 del format d'autoritats i 9 del 111 del format per a la descripció bibliogràfica, respectivament.

13. Tot s'ha de dir, el maneig del volum, degut a la quantitat de pàgines i al poc marge deixat per les anelles, és bastant incòmode.

Algunes d'aquestes errades ja apareixien a la primera edició, és cert. Però des de llavors han passat uns quants anys i no sols persisteixen, sinó que han anat a més. Vol dir això alguna cosa?

Tot plegat, què hem de fer?

L'aparició d'aquesta nova edició, en les circumstàncies que ja he comentat, contribueix a crear un clima de confusió difícil de desfer. La desaparició, amb l'Institut, de la norma acceptada ha donat pas a un "buit de poder decisor": no comptem amb cap entitat amb prou autoritat per definir una línia d'actuació a seguir davant un fet com, ara, la publicació d'un segon CATMARC. Hem de recórrer a demanar la seva opinió a persones que, per una o altra raó, tenen alguna autoritat en la matèria, o esperar a que alguna institució de més o menys prestigi en el camp normatiu –o en la qualitat del seu treball– prengui alguna decisió: biblioteques universitàries, xarxes, en un futur –així ho esperem–, la Biblioteca de Catalunya. Seria aquesta la hipotètica encarregada de fer-ho, com a centre catalogràfic nacional. Mentre no actui com a tal, la solució més raonable forà un acord entre representants de les institucions usuàries de CATMARC –el mai no creat grup d'usuaris que es proposava a la introducció de la primera edició del format.

Si no, pot passar de tot: que cada servei de biblioteques, a partir de CATMARC, editi el seu propi format, com ja ha passat amb el de la Generalitat i aquest *Manual del CATMARC* (coexistirien multitud de formats locals); que un d'aquests formats s'imposi sobre els altres i, de mica en mica, acabi convertint-se en l'únic usat, (solució a molt llarg termini). O que les biblioteques s'arrecerin sota formats consolidats i fermes: UK MARC, USMARC, UNIMARC o, per què no?, IBERMARC. O continuar amb la primera edició de CATMARC fins que amb el futur centre catalogràfic nacional torni la norma. O adoptar el format, un bon format, s'ha de dir, de les biblioteques de la Generalitat, sense preocupar-nos de tot el que s'ha comentat anteriorment. En tot cas, convindria que el que es fes ho féssim tots junts. Potser no serà possible, però seria l'única manera de retrobar l'esperit de consens que va seguir l'aparició de la primera edició de CATMARC, el mateix consens que amb què hem treballat durant sis anys i que ens ha permès d'empendre tantes tasques en comú.

Apèndix: canvis introduïts i fonts d'aquests

El subcamps \$2 i \$6 d'USMARC s'han suprimit sempre que apareixien.

FORMAT PER A LA DESCRIPCIÓ BIBLIOGRÀFICA

Es donen els canvis introduïts respecte la primera edició del *Manual del CATMARC* (1987)

Camp	Definició	Canvis introduïts	Font del canvi
Capçalera Posició 7	Tipus de registre	Afegeix el codi r (objectes tridimensionals)	USMARC
		Suprimeix el codi n (materials especials educatius)	USMARC no apareix
Posició 8	Nivell bibliogràfic	Modifica a (d'analític a part component de monografia)	USMARC
		Afegeix b (part component de publicació en sèrie)	USMARC
Posició 18	Nivell de codificació	Afegeix 1 (nivell complet), 5 (parcial) i 7 (mínim)	UK MARC 1989
008 Posicions 7-15	Data de publicació	Afegeix els codis de l' a al i , i n i o (per al tractament de documents antics)	USMARC 008 pos. 06-14
Posicions 19-22	Codis d'il·lustració	Afegeix f (fotografies)	USMARC 008 pos. 18- 21
		Afegeix m , n , p .	Nous (per a documents antics)
Posició 24	Designació de material	Supressió de B , D-J , Q-T . Afegeix Y (document gràfic). Z (holograma). Modifica A (de mapa a document cartogràfic en general), C (de projecció visual a original d'art)	Sense referència Nous
Posició 40	Codi de la font de catalogació	Afegit	UK MARC

Camp afegit	Definició	Font de la modificació
020	Dipòsit legal (ja existent a CATMARC, però no a UK MARC)	USMARC modificat (020 correspon a l'ISBN)
023	Empremta	Nou: a USMARC, 023 es reserva per al <i>standard film number</i>
028	Número de l'editor per a música	USMARC, amb indicadors modificats i el contingut dels subcamps intercanviat
033	Data i lloc de l'enregistrament	USMARC; subcamps \$c i \$3 suprimits
040	Font de la informació catalogràfica	USMARC; subcamp \$e suprimit
047	Forma de la composició musical	UK MARC el contempla però no el defineix.
		Subcamps d'USMARC
048	Número d'instruments o de veus	UK MARC el contempla però no el defineix.
		Subcamps d'USMARC

080	Classificació decimal	Nou
\$c	Edició de CDU	Nou (amb la mateixa estructura que la 080)
084	Classificació decimal, adaptació de Rubió	USMARC (<i>Government document classification number</i>)
086	NIPO	Nou: a USMARC, 088 és el <i>report number</i>
088	Altres números de control	Nou: similar en contingut i estructura al camp 085 d'UK MARC (<i>British Catalogue of Music classification number</i>)
089	Classificació específica de música	Previstos (09X) a USMARC
090-095	Camps d'ús local del SICAB	Nou (per a documents antics)
249	Títol d'intercalació	Nou: és el 256 d'USMARC, però el camp 256 ja està ocupat per la zona de dades matemàtiques per a documents cartogràfics
257	Zona de les característiques dels fitxers informàtics	UK MARC i USMARC
350	Modalitats d'adquisició	UK MARC, unificant els dos subcamps
538	Nota de números de control, etc., que figuren al document	Nou
558	Nota a la zona específica de la música impresa i a altres dades musical	Nou: assimilable al 518 d'USMARC (<i>Date/time and place of an event note</i>)
559	Nota sobre la data i lloc d'enregistrament	USMARC, subcamps del 110 de CATMARC
610	Encapçalament de matèries d'entitat	USMARC (el \$2 passa a \$c)
\$n	Seleccions	USMARC, subcamps del 110 de CATMARC
\$o	Altres títols col·lectius	
655	Encapçalament de gènere i forma	
710	Encapçalament secundari d'entitat	
\$n	Seleccions	
\$o	Altres títols col·lectius	
752	Entrada secundària de lloc de publicació	USMARC modificat: al \$a (<i>country</i>) s'inclouen les comunitats autònomes, equiparant-les als estats
755	Encapçalament secundari de característiques físiques (per a documents gràfics)	USMARC (el subcamp \$2 passa a \$c)
760	Entrada secundària d'impressor, etc. (nom personal) (per a llibres antics)	Nou: a USMARC, el camp 760 és l'entrada principal de col·lecció
761	Entrada secundària d'impressor, etc. (entitat) (per a llibres antics)	Nou
773	Dades del document font en registres analítics	USMARC modificat (suprimits \$k, \$o, \$r, \$y, \$3 i \$7; afegits \$c i \$m)
950	Referència de matèria (assumpte o tema)	Nou: en base a l'estructura dels altres 9XX i del 650
951	Referència de nom geogràfic	Nou: en base a l'estructura dels altres 9XX i del 651
990	Camp d'ús local del SICAB	Nous

FORMAT D'AUTORITATS

Es pren com a base l'*USMARC authority format*, indicant les modificacions introduïdes

Els valors de capçalera i de l'etiqueta 008 del format d'autoritats d'USMARC que no s'han inclòs al de CAT-MARC es donen en cursiva.

Camp	Definició	Canvis introduïts	Font del canvi
Capçalera			
Posició 6	Estat del registre	Suprimeix els codis a (augment del nivell de codificació), s (esborrat i desdoblant) i x (esborrat i substituït)	
Posició 18	Nivell de codificació	Substitueix el codi n (nivell complet) per un blanc	
005	<i>Data i hora de l'última operació</i>	Suprimir	

008	<i>Subdivisió geogràfica directa o indirecta</i>	Suprimir	USMARC el considera obsolet
Posició 7			
Posició 8	<i>Sistema de transliteració emprat</i>	Suprimir	
Posició 10	<i>Codi de registre d'autoritats</i>	Suprimeix els codis c (registre de referència on el 1XX apareix també com a 4XX en un registre d'autoritats) i e (indicador de faceta)	
Posició 11	<i>Regles de catalogació descriptiva</i>	Suprimir	
Posició 12	<i>Sistema de classificació alfabètica</i>	Substitueix els valors dels codis a (LCSH), alfabètica c (MeSH) i d (NAL) per valors propis	Nous
		Afegeix els codis e i f	Nous
		Suprimeix el codi b, k, r i v	
Posició 13	<i>Tipus de col·lecció</i>	Suprimir	
Posició 14	<i>Col·lecció numerada/no numerada</i>	Suprimir	
Posició 18	<i>Codi de subdivisió de matèries</i>	Substitueix el valor del codi b (de subdivisió de forma a comuna)	Nous
		Afegeix els codis f (subdivisió sota nom de llengua) i g (sota nom geogràfic)	Nous
		Suprimeix els codis a (subdivisió de matèria) i e (de llengua)	
Posició 29	<i>Tipus d'entitat governamental</i>	Suprimir	
Posició 30	<i>Valoració de les referències</i>	Suprimir	USMARC el considera obsolet
Posició 33	<i>Nom personal repetit</i>	Suprimir	
Posició 34	<i>Categoria (nivell de validesa)</i>	Suprimeix el codi n (no aplicable)	
Posició 39	<i>Registre modificat</i>	Suprimir	
Posició 40	<i>Codi de procedència</i>	No assigna cap codi, adreçant al Servei de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya per establir-los	

Camp afegit	Definició	Font de la modificació
040	Font de la informació catalogràfica i aplicació	
\$f	Suprimir (Convencions referides a la indexació)	
\$p	Afegit (Centres que l'apliquen)	Nou
080	Número de la CDU associat a l'encapçalament	Nou

084	Número de la classificació decimal, adaptació de Rubió	Nou
089	Número de la classificació específica de música	Nou
090	Altres classificacions sistemàtiques	Nou: USMARC reserva els 09X per a topogràfics locals de col·lecció
X00	Encapçalament o referència de nom personal	<i>No inclouen subcamps per a subdivisions ni per als títols en les entrades d'autor-títol</i>
X10	Encapçalament o referència de nom corporatiu	
X11	Encapçalament o referència de congrés, etc.	
X30	Encapçalament o referència de títol uniforme	
X51	Encapçalament o referència de nom geogràfic	<i>No inclouen subcamps per a subdivisions</i>
260	Camps de referències complexes	
360		Nou
663	El subcamp \$i és substituït per \$x	
664	El subcamp \$w se suprimeix	
6XX	El subcamp \$i és substituït per \$x	
670	Font de les dades	L'estructura i el contingut proposats per CATMARC canvien radicalment els d'USMARC. De ser un camp repetible amb subcamps no repetibles passa a ser un camp no repetible amb subcamps repetibles. De donar en cada camp una font i les diverses dades variants trobades en ella, es passa a donar les diverses fonts on s'ha trobat una única dada, la que apareix al 1XX. Les variants es donen, en CATMARC, en el camp 675
675	Font de les dades variants	Inclou les dades variants respecte l'encapçalament establert i les fonts on s'han trobat. A USMARC, aquesta informació va al 670, i el 675 inclou únicament les citacions de les fonts consultades on no s'ha trobat cap dada
\$b	Altra informació	Nou
690	Lloc de naixement i de mort	Nou
691	Llengües usades per l'autor	Nou
692	Activitat professional (per a noms d'impressors, etc. (llibre antic)	Nou
790	Nom real	UK MARC

Se suprimeixen 010, 014, 020, 022, 035, 042, 043, 045, 050, 052, 053, 060, 070, 072, 073, 082 i 083, així com el subcamp de control \$w dels camps de referència. També se suprimeixen la nota de referència històrica sobre l'encapçalament i les seves relacions amb d'altres (665), la de l'ús de l'encapçalament com a exemple o nota (681), i totes les notes relacionades amb el control d'autoritats de col·leccions (640-646).